

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради (PhD 7886)
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Балагура Микола Володимирович, 1993 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2018 році Київський національний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю “Право”, м. Івано-Франківськ, виконав акредитовану освітньо-наукову програму ОП 49339 Право (081 Право).

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Закладу вищої освіти “Університет Короля Данила”, м. Івано-Франківськ, від 27.02.2025 № 09/од, у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради –

Сергій КОРОЄД, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права та публічного управління, Заклад вищої освіти “Університет Короля Данила”;

Іван КРИХОВЕЦЬКИЙ, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права та публічного управління, Заклад вищої освіти “Університет Короля Данила”;

Ольга БАРАБАШ, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри загальноправових дисциплін, Львівський державний університет внутрішніх справ;

Юлія ЦУРКАН-САЙФУЛНА, доктор юридичних наук, професор, заступник директора з наукової роботи, Чернівецький навчально-науковий юридичний інститут Національного університету “Одеська юридична академія”;

Олександр КОТУХА, кандидат юридичних наук, професор, декан факультету права, Львівський торговельно-економічний університет,

на засіданні «15» квітня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань “Право” Балагурі Миколі Володимировичу на підставі публічного захисту дисертації “Роль правових механізмів у зміцненні демократичних інститутів” за спеціальністю 081 Право.

Дисертацію виконано у Закладі вищої освіти “Університет Короля Данила”, м. Івано-Франківськ.

Науковий керівник Роман ЛУЦЬКИЙ, доктор юридичних наук, професор, Заклад вищої освіти “Університет Короля Данила”, професор кафедри права та публічного управління.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, виконано державною мовою. Дисертація Балагури Миколи Володимировича на тему “Роль правових механізмів у зміцненні демократичних інститутів” – кваліфікаційна наукова робота, яка виконана здобувачем особисто, подана на здобуття ступеня доктора філософії, є комплексним, цілісним, завершеним науковим дослідженням, містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для юридичної галузі знань та відрізняються науковою новизною в комплексному підході до характеристики основних тенденцій та протиріч у розвитку ролі правових механізмів, що сприяють зміцненню демократичних інститутів сучасної української держави, та розробки концептуальних зasad стратегії побудови демократичної, правової та соціальної держави, що відповідає темі дисертації; за своїм змістом відповідає галузі знань “Право” спеціальності 081 Право та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 19 травня 2023 р. № 502), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом МОН України від 12.01.2017 № 40.

Здобувач має 6 наукових публікацій за темою дисертації, з них 4 одноосібні статті у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань

України з юридичних наук, опубліковані державною мовою; зазначені статті містять обґрунтування отриманих здобувачем наукових результатів відповідно до мети статті (поставленого завдання) та висновків; опубліковані не більше ніж однієї статті в одному випуску (номері) наукового видання; мають активний ідентифікатор DOI та вказані здобувачем в анотації дисертації, а відтак зараховуються за темою дисертації:

1. Балагура М. В. Еволюція демократичних інститутів у правовій системі: історичний контекст та сучасні тенденції. Держава та регіони. Серія: ПРАВО. 2024. № 3 (85). С. 195-199. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2024.3.30>

2. Балагура М. В. Основні виклики та проблеми правової політики у сфері розвитку демократичних інститутів. Право та державне управління. 2024. № 3. С. 195-200. DOI: <https://doi.org/10.32782/pdu.2024.3.28>

3. Балагура М. В. Ознаки та характеристики демократичних інститутів у правовій системі сучасної держави. Право і суспільство. 2024. № 5. С. 492-497. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2024.5.72>

У дискусії взяли участь (голова, рецензент, офіційні опоненти) та висловили зауваження:

Голова ради Сергій КОРОЄД: 1) зважаючи на предмет дослідження і називу теми, здобувачу варто було б напочатку своєї дисертації одразу чітко окреслити демократичні інститути, які є об'єктами зміцнення за допомогою правових механізмів, оскільки у висновку № 1, який сформульовано за результатами підрозділу 1.1, я цього не побачив. Це є важливим для цієї теми, адже в науковій літературі немає єдиного розуміння демократичних інститутів; 2) з цього випливає наступне – термінологічне зауваження: в положеннях новизни “дістало подальший розвиток” здобувач говорить про такі демократичні інструменти, як плюралізм, громадянське суспільство та ін. Проте вже у висновку № 1, який відповідає підрозділу 1.1, плюралізм відноситься вже до демократичних інститутів. Тому тут не варто змішувати інструменти та інститути; 3) і стосовно висновків автора з приводу заохочувальних норм, які він пропонує розглядати як механізм реабілітації осіб, які допустили правопорушення (про це зазначено в першому положенні новизни). Цей висновок є революційним, адже я не зустрічав, щоб хтось із науковців розглядав заохочувальні норми в контексті реабілітації порушників. Поняття реабілітації порушника є більше процесуальним, нім матеріальним. До того ж заохочувальні норми стимулюють саме до правомірної поведінки, а не протиправної, щоб потім бути реабілітованим. Рецензент Іван КРИХОВЕЦЬКИЙ: 1) варто було б більш глибше висвітлити правові механізми правового регулювання, які сприяють зміцненню демократичних інститутів; 2) багато положень дисертації залишаються затеоретизованими, без опори на конкретні практичні приклади. Офіційний опонент Ольга БАРАБАШ: 1) варто було б навести статистичні показники, які могли б показати актуальність цієї проблеми; 2) недостатньо показані соціальні, економічні, політичні аспекти при аналізі трансформації правової культури; 3) варто було б показати демократичні процеси в органах місцевого самоврядування. Офіційний опонент Юлія ЦУРКАН-САЙФУЛІНА: доцільно було б проаналізувати питання ризиків використання цифрових технологій. Офіційний опонент Олександр КОТУХА: 1) в роботі є окремі текстуальні недоліки; 2) було б доцільно охарактеризувати основні найбільш дієві засоби впливу на демократичні інститути, і показати їх практичний вплив.

Результати відкритого голосування за присудження здобувачеві ступеня доктора філософії:

«За» 5 членів ради,

«Проти» - немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Балагурі Миколі Володимировичу ступінь доктора філософії з галузі знань “Право” за спеціальністю 081 Право.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Члени разової ради окремих думок не подавали.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

Сергій КОРОЄД